

Asia C-610/23 [Al Nasiria]ⁱ**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

3.10.2023

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Kreikka)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

30.6.2023

Kantaja:

FO

Vastaaja:

Ypourgos Metanastefsis kai Asylou

Pääasian kohde

Vaatus kumota Anexartiti Epitropi Prosfygon tou Ypourgeiou Metanastefsis kai Asyloun (maahanmuutto- ja turvapaikkaministeriön riippumaton muutoksenhakulautakunta) päätös, jolla kantajan kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa hylkäävästä päätöksestä tekemä valitus hylättiin ilmeisen perusteettomana.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

Direktiivin 2013/32 46 artiklan, luettuna yhdessä direktiivin 2008/115 säännösten kanssa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, sekä jäsenvaltioiden menettelyllisen itsemääräämisoikeuden ja vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteen tulkinta – SEUT 267 artikla

ⁱ Tämän asian nimi on kuvitteellinen nimi. Se ei vastaa oikeudenkäynnin minkään asianosaisen todellista nimeä.

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Kun otetaan huomioon direktiivin 2013/32 46 artiklan mukaisen oikeussuojan merkitys, voiko lainsäätäjät säätää olettamasta, jonka mukaan on mahdollista ilman asian ex nunc -tutkimista kaikilta osin päätellä, että oikeussuojakeinoja on käytetty virheellisesti, minkä seurauksena valitus on hylättävä ilmeisen perusteettomana (mikä johtaa myös siihen, että aikaa vapaaehtoista poistumista varten ei myönnetä lain 3907/2011 22 §:n 4 momentin ja direktiivin 2008/115 7 artiklan mukaisesti), siitä syystä, että [kansainvälistä suojelua hakeva] henkilö ei ole ollut henkilökohtaisesti läsnä hakemusta käsittelevässä lautakunnassa?

2) a. Jos tämän asian todetaan kuuluvan jäsenvaltioiden menettelyllisen itsemääräämisoikeuden piiriin, olisiko vastaavuusperiaatteen tarkastelun yhteydessä katsottava, että vertailukelpoisilla kansallisilla menettelysäännöillä tarkoitetaan menettelysääntöjä, jotka koskevat menettelyjä kansallisen lainsäädännön mukaista muutoksenhakua käsittelevissä lautakunnissa, vai menettelysääntöjä, jotka koskevat aineellisin perustein nostettavaa kannetta (tai kumoamiskannetta) hallinnollisessa tuomioistuimessa?

b. Onko henkilökohtaista läsnäolovelvollisuutta (tai velvollisuutta lähettää lain 4636/2019 78 §:n 3 momentissa tarkoitettu todistus tapauksissa, joista näin säädetään) koskeva säännös johdonmukainen unionin oikeuden tehokkuusperiaatteen ja erityisesti oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan koskevien vaatimusten kanssa? Onko tässä yhteydessä merkitystä yhtäältä sillä, missä määrin lain 4636/2019 97 §:n 2 momentissa tarkoitettu oletettava oikeussuojakeinojen virheellisestä käytöstä vastaa yleistä kokemusta, ja toisaalta sillä, että kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten (ensimmäisessä asteessa tapahtuvan) käsittelyn yhteydessä sama menettely johtaisi olettamaan hakemuksen implisiittisestä peruuttamisesta eikä hakemuksen hylkäämiseen ilmeisen perusteettomana?

Unionin oikeussäännöt sekä unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö, joihin viitataan

Euroopan unionin toiminnasta tehty sopimus: 78 artikla

Euroopan unionin perusoikeuskirja (jäljempänä perusoikeuskirja): 47 artikla

Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/32/EU (EUVL 2013, L 180, s. 60): 28 artikla, 31 artiklan 8 kohta, 32 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 46 ja 47 artikla

Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua,

yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU (EUVL 2011, L 337, s. 9): 4 artikla

Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/115/EY (EUVL 2008, L 348, s. 98): 7 artiklan 4 kohta ja 11 artiklan 1 kohta

Tuomio 6.10.1982, Cilfit ym. (283/81, EU:C:1982:335), tuomio 21.12.2011, NS (C-411/10 ja C-439/10, EU:C:2011:865), tuomio 31.1.2013, D. ja A. (C-175/11, EU:C:2013:45), tuomio 7.11.2013, X ym. (C-199/12–C-201/12, EU:C:2013:720), tuomio 17.12.2015, Tall (C-239/14, EU:C:2015:824), tuomio 26.2.2015, Shepherd (C-472/13, EU:C:2015:117), tuomio 18.10.2018, E. G. (C-662/17, EU:C:2018:847), tuomio 19.3.2020, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Tompá) (C-564/18, EU:C:2020:218) ja tuomio 9.9.2020, Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Myöhemmän hakemuksen hylkääminen – Muutoksenhaun määräaika) (C-651/19, EU:C:2020:681).

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Kreikan perustuslaki (Syntagma tis Elladas): 8 §, 20 §:n 1 momentti, 87 § ja 89 §:n 2 momentti

Kansainvälisestä suojelusta ja muista säännöksistä annettu laki 4636/2019 (Nomos 4636/2019, Peri Diethnous Prostasias kai alles diataxeis; FEK A' 169/1.11.2019): 2 §, 4 §, 5 §:n 1 momentti, 9 §:n 1 momentti, 15 §, 78 §:n 3 ja 9 momentti, 81 §, 92 §, 95 §:n 1 momentti ja 97 §:n 2 momentti

Turvapaikkaviraston, pakolaisviranomaisen, vastaanotto- ja tunnistusviraston organisaatiosta ja toiminnasta, pakolaisten vastaanotosta vastaavan pääsihteeristön perustamisesta, Kreikan lainsäädännön mukauttamisesta kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU (uudelleenlaadittu) (EUVL 2013, L 180, 29.6.2013) säännöksiin, kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden työllistämistä koskevista säännöksistä ja muista säännöksistä annettu laki 4375/2016, sellaisena kuin se on muutettuna lailla 4399/2016 (Nomos 4375/2016, Organosi kai leitourgia Ypiresias Asylou, Archis Prosfygon, Ypiresias Ypodochis kai Taftopoiisis systasi Genikis Grammateias Ypodochis, prosarmogi tis Ellinikis Nomothesias pros tis diataxeis tis Odigias 2013/32/EE, diataxeis gia tin ergasia dikaiouchon diethnous prostasias kai alles diataxeis; FEK A' 51/3.4.2016): 4 §:n 1 momentti

Turvapaikkapalvelun ja ensivastaanottopalvelun perustamisesta, Kreikan lainsäädännön mukauttamisesta direktiivin 2008/115/EY säännöksiin ”jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi” ja muista

säännöksistä annettu laki 3907/2011 (Nomos 3907/2011, Idrysi Ypiresias Asylou kai Ypiresias Protis Ypodochis, prosarmogi tis ellinikis nomothesias pros tis diataxeis tis Odigias 2008/115/EK ”schetika me tous koinous kanones kai diadikasies sta krati-meli gia tin epistrofi ton paranomos diamenonton ypikoon triton choron” kai loipes diataxeis; FEK A' 7/26.1.2011): 22 §:n 4 momentti

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Pääasian kantaja, joka on Irakin kansalainen, jätti 28.2.2019 Periferiako Grafeio Asylou Samosille (Samoksen alueellinen turvapaikkatoimisto) kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jossa hän ilmoitti lähteneensä alkuperämaastaan, koska ”miliisi” uhkasi hänen henkeään harhaoppisuuteen liittyvän konfliktin vuoksi.
- 2 Kantajan todettiin joutuneen törkeän fyysisen väkivallan uhriksi, minkä jälkeen häntä haastateltiin 24.2.2020 Periferiako Grafeio Asylou Thessalonikisissa (Thessalonikin alueellinen turvapaikkatoimisto). Tässä yhteydessä kantaja totesi syistä, joiden vuoksi hänen oli ollut pakko lähteä alkuperämaastaan, että hänellä oli rakkaussuhde erään tytön kanssa ja että tämä vaaransi hänen henkensä, koska oli tehty heimopäätös, jossa hänet määrättiin tapettavaksi. Tästä syystä kantaja lähti Irakista, lensi Turkkiin ja sieltä Kreikkaan.
- 3 Hakemuksensa hallinnollisen käsittelyn aikana kantaja esitti kaikille heimoille osoitetun asiakirjan, jossa hänet määrättiin kuolemaan heimoon liittyvän väärinkäytöksen vuoksi. Kantaja totesi, ettei hän halunnut palata alkuperämaahansa, koska jos hän palaisi sinne, hänet tapettaisiin.
- 4 Hänen hakemuksensa hylättiin Thessalonikin alueellisen turvapaikkatoimiston 18.5.2020 tekemällä päätöksellä, koska hänen väitteitään pidettiin epäuskottavina. Edellä mainittua asiakirjaa ei hyväksytty kiistattomaksi todisteeksi.
- 5 Kantaja valitti 27.8.2021 tästä päätöksestä Anexartiti Epitropi Prosfygoniin (jäljempänä riippumaton muutoksenhakulautakunta). Kantajan jättäessä valitusta hänelle ilmoitettiin, että sen käsittelypäivä olisi 11.10.2021 ja että hänen olisi saavuttava henkilökohtaisesti kyseisenä päivänä toimivaltaisen riippumattoman muutoksenhakulautakunnan eteen, paitsi jos hän oleskelee laillisesti Kentro Ypodochis kai Taftopoiisisissa (KYT; vastaanotto- ja tunnistuskeskus) tai jos hänelle on määrätty liikkumisrajoitus tai velvoite oleskella Attikan alueen ulkopuolella.
- 6 Kantaja ei kuitenkaan saapunut henkilökohtaisesti lautakunnan kuultavaksi hakemuksen käsittelypäivänä. Lautakunta totesi, että kantaja ei oleskellut vastaanotto- ja tunnistuskeskuksessa, että häneen ei kohdistunut liikkumisrajoituksia ja että ylivoimaista estettä ei ollut, ja teki näin ollen tutkimatta hakemuksen sisältöä päätöksen, jolla se hylkäsi hakemuksen ilmeisen perusteettomana, ja määräsi palautustoimen toteutettavaksi ilman mahdollisuutta vapaaehtoiseen maasta poistumiseen.

- 7 Kantaja on nostanut ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa kumoamiskanteen riippumattoman muutoksenhakulautakunnan päätöksestä (jäljempänä riidanalainen päätös).

Pääasian asianosaisten keskeiset perusteet

- 8 Kantaja väittää muun muassa, että riidanalainen päätös on tehty ilman laillisia ja riittäviä perusteluja. Hän väittää erityisesti, että hänen hakemuksensa hylättiin lainvastaisesti yksinomaan sillä perusteella, että hän oli poissa hakemuksen käsittelystä, ja että hakemuksen sisältöä ei tutkittu riittävästi, koska hän ei voinut saapua käsittelyyn ylivoimaisen esteen vuoksi ja erityisesti taloudellisten vaikeuksien vuoksi, jotka estivät häntä matkustamasta asuinpaikastaan Thessalonikista Ateenaan.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyynnön perusteista

- 9 Direktiivit 2011/95 ja 2013/32, jotka ovat osa yhteistä eurooppalaista turvapaikkajärjestelmää, saatiin osaksi kansallista oikeusjärjestystä lailla 4363/2019. Kyseisen lain 92 §:n mukaan, joka vastaa oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa koskevaa direktiivin 2013/32 46 artiklaa, kansainvälistä suojelua hakevalla on oikeus hakea muutosta päätökseen, jolla kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on hylätty ensimmäisessä asteessa.
- 10 Lain 4375/2016, sellaisena kuin se on muutettuna lailla 4399/2016, 4 §:n 1 momentilla perustettiin riippumattomat muutoksenhakulautakunnat, joiden tehtävänä on käsitellä kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden valitukset, jotta ensimmäisessä asteessa tehtyjä hylkäyspäätöksiä voidaan tarkastella uudelleen oikeudellisesti ja sisällöllisesti.
- 11 Tarvittavien menettelyllisten takeiden antamiseksi säädettiin, että ”lainkäyttöelinten luonteisten” lautakuntien jäsenistä enemmistön on oltava virassa olevia tuomareita (yleisten hallintotuomioistuinten tuomareita). Lautakuntien jäsenten on oltava henkilökohtaisesti ja toiminnallisesti riippumattomia tehtäviään hoitaessaan.
- 12 Puolueettomuuden periaatteen toteutumista varmistaa osaltaan se, että lautakunnat ovat kolmansia osapuolia suhteessa osapuoliin, joita asia koskee, eivätkä ne edusta hallintoa.
- 13 Lautakunnat tekevät valituksia koskevat päätökset perusteellisen oikeudellisen ja sisällöllisen tarkastelun jälkeen ja perustelevat ne kattavasti, täsmällisesti ja konkreettisesti, ja niiden päätökset sitovat osapuolia, koska niitä ei voida kumota muutoin kuin muutoksenhaun kautta eli hallintotuomioistuimessa nostetun kumoamiskanteen avulla.

- 14 Edellä esitetyn perusteella riippumattomat muutoksenhakulautakunnat eivät ole perustuslaissa tarkoitettuja tuomioistuimia, mutta ne ovat perustuslain 89 §:n 2 momentissa tarkoitettuja lainkäyttövaltaa käyttäviä lautakuntia.
- 15 Lisäksi lain 4636/2019 97 §:n 2 momentissa säädetään, että valittajan on oltava henkilökohtaisesti läsnä riippumattomissa valituslautakunnissa pidettävissä käsittelyissä. Ainoat tapaukset, joissa henkilökohtaista läsnäoloa ei vaadita, on lueteltu 78 §:n 3 momentissa. Kyse on tällöin tapauksista, joissa kansainvälistä suojelua hakeva henkilö oleskelee vastaanotto- tai majoituslaitoksessa tai hänelle on määrätty liikkumisrajoitus tai velvoite oleskella tietyssä paikassa, jolloin häntä voi joko edustaa asianajaja tai hän voi lähettää todistuksen siitä, että kyseessä on jokin näistä tapauksista. Jos kansainvälistä suojelua hakeva henkilö ei saavu henkilökohtaisesti paikalle (tai ei lähetä saman lain 78 §:n 3 momentissa tarkoitettua todistusta), hänen valituksensa hylätään ilmeisen perusteettomana, koska oletetaan, että valittaja on valittanut vain viivyttääkseen tai estääkseen aikaisemman tai tulevan karkotus- tai muun maastapoistamispäätöksen täytäntöönpanoa.
- 16 Tältä osin ennakkoratkaisupyyntöä esittänyt tuomioistuin korostaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan direktiivin 2013/32 46 artiklassa tarkoitettujen oikeussuojakeinon piirteet on määritettävä siten, että ne vastaavat perusoikeuskirjan 47 artiklaa, jonka mukaan jokaisella, jonka unionin oikeudessa taattuja oikeuksia ja vapauksia on loukattu, on oltava tässä artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti käytettävissään tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimessa (tuomio 18.10.2018, E. G., C-662/17, EU:C:2018:847, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 17 Koska kyseessä olevasta alasta ei ole annettu unionin sääntöjä, kunkin jäsenvaltion on annettava sisäisessä oikeusjärjestyksessään menettelysäännöt sellaisia oikeussuojakeinoja varten, joilla pyritään turvaamaan yksityisten oikeudet, menettelyllistä itsemääräämisoikeutta koskevan periaatteen nojalla, kuitenkin sillä edellytyksellä, että nämä menettelysäännöt eivät ole epäedullisempia kuin ne, jotka koskevat samankaltaisia kansallisen oikeuden piiriin kuuluvia tilanteita (vastaavuusperiaate), eivätkä ne ole sellaisia, että unionin oikeudessa vahvistettujen oikeuksien käyttäminen on käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa (tehokkuusperiaate) (tuomio 19.3.2020, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Tompá), C-564/18, EU:C:2020:218, 63 kohta ja tuomio 9.9.2020, Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Myöhemmän hakemuksen hylkääminen – Muutoksenhaun määräaika), C-651/19, EU:C:2020:681, 34 kohta).
- 18 Direktiivissä 2013/32 ei ole erityisiä säännöksiä valittajien läsnäolovelvollisuudesta direktiivin 46 artiklan mukaista tehokasta oikeussuojakeinoja tutkivassa elimessä tai tämän menettelyllisen velvollisuuden noudattamatta jättämisestä aiheutuvista seurauksista. Näin ollen voidaan päätellä, että lain 4636/2019 97 §:n 2 momentissa säädetty velvollisuus saapua henkilökohtaisesti paikalle (tai lähettää saman lain 78 §:n 3 momentissa tarkoitettu

todistus) ja säännös valituksen hylkäämisestä ilmeisen perusteettomana, jos kyseistä velvollisuutta ei noudateta, kuuluvat jäsenvaltioiden menettelyllisen itsemääräämisoikeuden piiriin, ja sitä voidaan tutkia tarkemmin ainoastaan siltä osin kuin on kyse vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteen noudattamisesta.

- 19 Direktiivin 2013/32 32 artiklan mukaan edellytyksenä sille, että kansainvälistä suojelua koskeva hakemus todetaan ilmeisen perusteettomaksi, on sen toteaminen perusteettomaksi, toisin sanoen sen tutkiminen sisältönsä osalta. Lain 4636/2019 97 §:n 2 momentissa säädetään kuitenkin, että jos valittaja ei saavu henkilökohtaisesti valituksen käsittelyyn, se hylätään ilmeisen perusteettomana, mutta sen sisältöä ei tutkita. Lisäksi direktiivin 2013/32 46 artiklan 1 ja 3 kohdan ja lain 4636/2019 97 §:n yhdistetyn tulkinnan mukaan Kreikan oikeudessa säädetyn tehokkaan oikeussuojakeinon hallinnollisessa elimessä on taattava sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen ex nunc -tutkiminen kaikilta osin, mikä ei toteudu silloin, kun valittaja ei saavu henkilökohtaisesti muutoksenhakuelimeen eli riippumattomaan muutoksenhakulautakuntaan. Näin ollen on kyseenalaista, onko lain 4636/2019 97 §:n 2 momentti yhteensopiva direktiivin 2013/32 46 artiklan kanssa.
- 20 Vastaavuusperiaatteen noudattamisesta on todettava, että koska riippumattomat muutoksenhakulautakunnat käyttävät lainkäyttövaltaa ilman, että niitä on tunnustettu perustuslaissa tarkoitetuiksi tuomioistuimiksi, syntyy tarve määrittää kansallisen lainsäädännön mukainen vertailukelpoinen menettely, johon riidanalaista menettelyä näissä lautakunnissa on verrattava.
- 21 Erityisesti herää kysymys siitä, onko riidanalaisia sääntöjä tarkistettava suhteessa niihin sääntöihin, jotka ovat voimassa muutoksenhakumenettelyissä muissa hallintoviranomaisissa (kun yhdenmukaisten menettelysääntöjen sijasta kullakin elimellä on erilaiset säännöt ja kun valittajan ei kaikissa tapauksissa tarvitse olla henkilökohtaisesti läsnä muutoksenhakua käsiteltäessä vaan häntä voi edustaa asianajaja tai kolmas henkilö), vai suhteessa hallintotuomioistuimessa käsiteltävään, aineellisin perustein nostettavaan kanteeseen tai kumoamiskanteeseen sovellettaviin sääntöihin (menettely, jossa asianosaisen ei ole pakollista saapua paikalle henkilökohtaisesti vaan häntä voi edustaa asianajaja ja jossa aineellisin perustein nostettavan kanteen osalta voidaan tietyin edellytyksin nostaa uusi kanne, jos ensimmäinen hylätään).
- 22 Tämä kysymys liittyy direktiivin 2013/32 46 artiklan tulkintaan eli sen arvioimiseen, mikä on kyseisessä artiklassa säädetyn tehokkaan oikeussuojakeinon tutkintamenettelyn todellinen luonne, eikä pelkkään vertailukelpoisten menettelysääntöjen samankaltaisuuden tutkimiseen, joka on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävä (ks. unionin tuomioistuimen tuomio 9.9.2020, Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Myöhemmän hakemuksen hylkääminen – Muutoksenhaun määräaika) (C-651/19, EU:C:2020:681, 37 ja 38 kohta).

- 23 Tehokkuusperiaatteen noudattamisesta voidaan lisäksi todeta, että lain 4636/2019 97 §:n 2 momentin riidanalainen säännös on perusteltu kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten asianmukaisen ja nopean käsittelyn varmistamiseksi, koska sillä varmistetaan, että kansainvälistä suojelua hakevat henkilöt ovat edelleen kiinnostuneita hakemuksensa kohtalosta ja että he ovat edelleen Kreikan alueella, jotta vältetään arvokkaan ajan tuhlaaminen sellaisten hakemusten käsittelyyn, joilla ei ole merkitystä hakijoiden itsensä kannalta, ja nopeutetaan samalla muiden hakemusten käsittelyä.
- 24 Voidaan kuitenkin myös todeta, että edellä mainittu säännös tekee Euroopan unionin oikeuden soveltamisen mahdottomaksi tai erittäin vaikeaksi. Ensinnäkin se aiheuttaa suhteetonta rasitetta kansainvälistä suojelua hakeville henkilöille, jotka joutuvat (ellei heihin sovelleta jotakin lain 4636/2019 78 §:n 3 momentissa säädettyä poikkeusta) matkustamaan riippumattoman muutoksenhakulautakunnan Ateenassa sijaitsevaan toimipaikkaan pelkästään ilmoittautuakseen läsnä olevaksi – ei kuulemista varten – ja joilla ei ole mahdollisuutta käyttää asianajajaa tai muuta henkilöä edustajanaan. Toisaalta siinä säädetään, että jos tätä menettelyllistä vaatimusta ei noudateta, seurauksena on oletus siitä, että muutoksenhakuoikeutta on käytetty virheellisesti ja että valitus näin ollen on hylättävä ilmeisen perusteettomana.
- 25 Erityisesti siltä osin kuin on kyse valituksen hylkäämisestä ilmeisen perusteettomana ilman, että sen sisältöä on tutkittu perusteellisesti, on ensinnäkin todettava, että direktiivin 2013/32 mukaan yhteydenpitoa viranomaisten kanssa koskevan velvoitteen noudattamatta jättäminen johtaa olettamaan kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen implisiittisestä peruuttamisesta eikä hakemuksen hylkäämiseen ilmeisen perusteettomana.
- 26 Toiseksi kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen hylkääminen ilmeisen perusteettomana edellyttää direktiivin 2013/32 32 artiklan 2 kohdan nimenomaisen sanamuodon mukaan, että hakemus on ainakin perusteeton. Tällaisesta edellytyksestä ei säädetä lain 4636/2019 97 §:n 2 momentissa, jossa säädetään yksinomaan menettelystä riippumattomissa muutoksenhakulautakunnissa ja direktiivin 2013/32 46 artiklan mukaisen valituksen hylkäämisestä ilmeisen perusteettomana, mikä seurauksena vastaa kansalliseen lainsäädäntöön perustuvien oikeussuojakeinojen tutkimatta jättämistä muodollisista syistä, sisältöä tutkimatta.
- 27 Kolmanneksi hakemuksen hylkäämisellä ilmeisen perusteettomana on laajempia seurauksia, koska se johtaa siihen, että aikaa vapaaehtoista poistumista varten ei myönnetä ja että kolmannen maan kansalainen asetetaan maahantulokieltoon (ks. direktiivin 2008/115 7 artiklan 4 kohta ja 11 artiklan 1 kohdan a alakohta).
- 28 Neljänneksi lain 4636/2019 97 §:n 2 momentissa säädetyn oletettaman tosiasiallinen perusta ei näytä vastaavan yleistä kokemusta ja logiikkaa, koska se, että valittaja ei ole saapunut henkilökohtaisesti riippumattoman muutoksenhakulautakunnan eteen, voi johtua syistä, jotka eivät liity aikomukseen viivyttää tai estää

aikaisemman tai tulevan karkotus- tai muun maastapoistamispäätöksen täytäntöönpanoa, erityisesti kun otetaan huomioon, että lautakunta ei tee päätöstä samana päivänä ja näin ollen kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden saapuminen lautakunnan kuultavaksi käsittelypäivänä ei millään tavoin helpota palauttamistoimen täytäntöönpanoa, jos valitus hylätään.

- 29 Viidenneksi direktiivin 2013/32 46 artiklan 11 kohdassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat säätää edellytyksistä, joiden perusteella voidaan olettaa, että kyseessä on hakemuksen implisiittinen peruuttaminen tai siitä luopuminen, sekä tällöin noudatettavista menettelysäännöistä, mutta kyseisessä kohdassa ei ole säännöksiä mahdollisuudesta hylätä valitus ilmeisen perusteettomana.
- 30 Näin ollen ei ole selvää, voidaanko sitä, mitä edellä on todettu mahdollisuudesta olettaa, että kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on peruutettu implisiittisesti, tai mahdollisuudesta hylätä se ilmeisen perusteettomana, soveltaa suoraan tai soveltuvin osin muutoksenhakuun.
- 31 Kun otetaan huomioon edellä esitetyt tulkintavaikeudet, jotka liittyvät unionin oikeuden asiaa koskevien säännösten merkitykseen, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että kysymykset on esitettävä unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisua varten.

TYÖASIAKIRJA